

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 306/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti maloletej sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej zákonným zástupcom otcom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti postupu Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. IV. ÚS 97/2023 a jeho uzneseniu zo 14. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením ústavného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Požaduje priznať primerané finančné zadosťučinenie.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 97/2023-14 zo 14. februára 2023 odmietol ako zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručenú ústavnému súdu 1. februára 2023, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/22/2021. Ústavný súd žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

II. Argumentácia sťažovateľky

3. Postupu ústavného súdu v označenom konaní a jeho rozhodnutiu zo 14. februára 2023 sťažovateľka vytýka najmä to, že aj napriek vedomosti ústavného súdu o tom, že pandémia COVID-19 nepredstavuje zásadnú prekážku pre fungovanie súdnictva, že súdu možno vyčítať nečinnosť v období od 23. februára 2022 a že ide o vec, ktorá neznesie odklad, ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Tým, že ústavný súd potvrdil nečinnosť a neefektívnu činnosť súdu, no sťažovateľke ochranu neposkytol, boli porušené jej práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie podľa ústavy a dohovoru. Sťažovateľka tvrdí, že nečinnosť súdu je zbytočný prietah v konaní a v prípade, ak konanie trvá dlhšie ako rok a nebolo nariadené pojednávanie, tak ústavný súd rozhodne o porušení základného práva a nariadi súdu, aby konal. Na podporu svojich tvrdení poukazuje na príklady iných rozhodnutí (III. ÚS 12/03, nález Ústavného súdu Českej republiky č. k. IV. ÚS 3892/18). Zdôrazňujúc predmet konania pred okresným súdom, ktorým je náhrada škody a náhrada nemajetkovej ujmy za poškodenie zdravia s doživotnými následkami, dodáva, že sa obrátila na ústavný súd ako na najvyššiu inštanciu súdnictva na Slovensku s tým, aby bol odstránený stav právnej neistoty a aby bolo čo najskôr rozhodnuté. Ústavný súd však sťažnosť odmietol, čo v sťažovateľke vyvoláva absolútnu stratu viery v spravodlivosť a pocit márnosti dočkať sa včasného rozhodnutia.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 97/2023 a jeho uznesením zo 14. februára 2023.

5. Z obsahu ústavnej sťažnosti jednoznačne vyplýva, že sa ňou sťažovateľka domáha preskúmania konkrétneho rozhodnutia ústavného súdu, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o sťažovateľkinej predošlej ústavnej sťažnosti smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/22/2021.

6. Podľa § 55 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania je neprípustný, ak navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

7. Z citovaného zákona o ústavnom súde teda jednoznačne vyplýva, že ústavný súd nedisponuje v konaní o ústavnej sťažnosti právomocou preskúmať svoje vlastné právoplatné rozhodnutia, resp. im predchádzajúce postupy. Ak sa na ústavný súd fyzická osoba a lebo právnická osoba s takto formulovanou ústavnou sťažnosťou obráti, musí ju ústavný súd, rešpektujúc § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde, vyhodnotiť ako neprípustnú. Popísaný koncept je diktovaný čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

8. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

postupom a rozhodnutím ústavného súdu č. k. IV. ÚS 97/2023 zo 14. februára 2023, odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú (bod 1 výroku tohto uznesenia).

9. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jej ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, o ktorých rozhodovanie je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

10. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie vo vzťahu k otázke existencie prípadných zbytočných prietahov v konaní pred okresným súdom nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto v prípade ich vzniku a trvania nie je vylúčené, aby sťažovateľka podala svoju ústavnú sťažnosť vo vzťahu k príslušnému všeobecnému súdu opakovane.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

11. Ústavný súd môže podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a ústavný súd tak žiadosti sťažovateľky podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nevyhovел (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu